

Hollandiai beszámoló **(2010. nov.6 - 2010.dec.4)**

Hollandia elvarázsolt.....

2010. november 6-án érkeztünk meg először Amsterdamba, majd onnan vittek minket Sneekbe, ami Észak-Hollandiában, Fríziában van. Itt volt a szállásunk, Het Toppunt, mely közvetlenül a víz mellett volt egy öbölben. Hihetetlen érzés volt, amikor reggel kinéztem az ablakon és láttam a hajókat pár méterre tőlem siklani a vízen. Volt egy társalkodó helységünk ahol nagyon sok időt töltöttünk. Itt volt internet, így mindenki tudta tartani a kapcsolatot a családjával. Saját konyhánk volt, melynek a felszereltsége egész jó volt, így tudtunk minden nap meleg ételt enni, ha főztünk magunknak. A szobáink 4-5-6 személyesek voltak, de azt hiszem ez senkit nem zavart mivel annyira összekovácsolódott a társaság, hogy inkább élveztük mintsem hogy hátrányként fogtuk volna fel.

Het Toppunt – 4 hétig az otthonunk

Abban a pillanatban, ahogy beléptünk a szállásra már egyből néhány holland stílusjegyet fel lehetett fedezni a házon. Az első mely nagy csodálkozást váltott ki belőlünk az az volt, hogy nem használnak függönyt. Sétálgattunk a későbbiekben az utcán és mivel nekünk nagyon furcsa volt, próbáltuk megállni, de nem tudtuk, hogy be ne kukucskáljunk az ablakokon. Persze ilyenkor a helyiek azonnal rájöttek, hogy turisták vagyunk és a legtöbben barátságosan ránk integettek. A másik ilyen bár kevésbé kellemes élményünk a fűtéssel volt. Nagyon megszoktuk, hogy olyan 20-21 fok van bent itthon a házban. Náluk teljesen máshogy működik ez a rendszer. Napközben nem fűtenek (legalábbis a tapasztalataink szerint) csak hajnalban kapcsolják be a fűtést pár órára és ők teljesen kényelmesen elvannak a 17-18 C fokos hőmérsékleten. Mi rettenetesen fáztunk, persze a „házinéni” nagyon kedves volt és feljebb vette a fűtést, amikor nagyon hideg volt kint. Persze a házak felépítése és építési technikája eltért a hazaitól. Náluk többségében ún. passzív házak vannak, ez azt jelenti, hogy fokozottan figyelnek az energiafelhasználásuk mértékére. Ezeknek a házaknak hatalmas ablakai vannak, melyek segítenek a melegítésben és különleges falazással készülnek, ami pedig a hő megtartásában játszik szerepet. Megfigyelhető náluk a szelektív szemétyűjtés is, mellyel az első napokban meggyűlt a bajunk, mivel bajban voltunk azokkal a hulladékokkal melyek papírt és műanyagot egyaránt tartalmaztak, hogy melyik szemetesben is van a helye????

Hollandia területének egynegyede a tenger szintje alatt fekszik. A hollandok azonban nem hátráltak meg a természet erői előtt, és a legmodernebb technikát bevetve egy hatalmas gátrendszert emeltek országuk védelmére. Hollandia déli területén utoljára 1953-ban söpörte el az Északi-tenger a gátakat. Akkor a katasztrófa közel kétezer emberéletet követelt. Ez után kezdődött meg az úgynevezett Delta terv, ami egy új gátrendszer építését jelentette. Ez az 1980-as évekre készült el. Amikor mentünk Sneekbe, mondták nekünk, hogy 10 méterrel leszünk a tenger szintje alatt -ez hihetetlenül furcsa volt számunkra mivel ugye víz volt mellettünk is a szálláson, és Sneekben is rengeteg „kanális” található. Meséltek nekünk a gátról és hogy ez mennyire összetartja az embereket mivel nagyon félnek a közeledő globális felmelegedéstől, amikor megemelkedik a tenger szintje, hogy mennyi ideig tudja a gát tartani magát, mivel ha az átszakad, akkor Hollandia nagy része víz alá kerül.

Nagy szerencsénkre, amikor kimentünk másnap vasárnap volt így volt egy napunk „akklimatizálódni” és felfedezni a várost. Sneek olyan, mint egy kis ékszerdoboz. Gyönyörű hasonló stílusú téglaeépítésű (borítású) kicsit romantikus stílusú házak icike-picike kertekkel, amelyek gyönyörűen rendben voltak tartva.

Megismerkedtünk jó néhány speciális Holland étellel, sőt még meglepetésből a tanárdelegációnak, akik egy héttel a mi érkezésünk után jöttek, helyi specialitásokat készítettünk.

A leveseik nagyon finomak kicsit hasonlítanak a magyar szájízhez mivel a húsleves féleségeket és a krémleveseket kedvelik. A főételükben már találtunk némi kivétlivalót. Nem nagyon használnak fűszereket sőt... a són és borson kívül nem használnak semmit (szerintünk). Szerintem ízetlenek voltak és semmi változatosságot nem találtam bennük. Éppen ezért esett a búcsúvacsorán (amit mi készítettünk a gyakorló tanárainknak, gyakorlatvezetőinknek) a választás a pörköltre ☺ nokedlivel, uborkasalátával, jó fűszeresre készítettük, ahogy kell. A vendégek el is voltak „ájulva” az íztől, a receptet kérték, egyszóval megmutattuk nekik hogy mi hogyan szeretjük a speciális magyar ételeinket.

A desszertekről sok mindent nem tudunk meg mivel abban az időben, amikor mi kint voltunk járt a „Sinterklaas” vagyis a Mikulás. Ez náluk a második legnagyobb ünnep a királynő születésnapja után, így egész Hollandia készül rá.

Speciális édességek kaphatók ilyenkor melyeket a mézeskalácshoz tudnám hasonlítani.

A kedvenc ilyen édességük a „peppernut”s „mely inkább egy teasüteményhez vagy linzerhez hasonlítható. Ezt a „Swarte Peet”-ek, vagyis szerecsenek, a Téliapó segédei osztogatták a gyerekeknek amikor megjelent a Mikulás.

Az ottani sulis...

Hétfőn kipihenve indultunk az ottani iskolába, a ROC Friese Poort Regionális Képző Központba, ami több mint 1300 embert foglalkoztat, és biztosítja a szakmai képzést és az oktatást mintegy 12.000 diáknak (mind a fiataloknak és a felnőtteknek).

A diákok az alábbi városokból járnak általában az intézménybe: Leeuwarden, Dokkum, Drachten, Sneek és Emmeloord.

A ROC Friese Poort, amely protestáns háttérrel rendelkezik, arra törekszik, hogy egy barátságos találkozó helyszíne legyen egy képzési központban, amely lehetőséget ad az embereknek, hogy megtanulják az általuk választott szakmát, valamint tudást és tapasztalatokat cseréljenek. Nagyon sok szakma közül választhatnak az itt tanulni vágyó emberek. Vannak szociális szakok, egészségügyi szakok, kozmetikai szakok, gépészeti szakok. Számunkra furcsa volt az ott látott oktatási rendszer abból a szempontból, hogy náluk nem meghatározott vizsgaidőszakok vannak, hanem amikor a tanuló jelzi, hogy felkészült az adott tárgyból, le is vizsgázhat. Így van, aki pl. májusban vizsgázik és szerzi meg a szakmáját, és van, aki decemberben. Ez a fajta önállóságra nevelési módszer számomra nagyon tetszett, mert így itt biztosítva van mindenkinek, hogy saját ütemében tanuljon, de az meg pláne furcsa volt, hogy az ottani diákok (már ahogy érdeklődtünk) nem „linkeskedik” el ezt a dolgot, ők nem húznak-halasztanak mindent a végtelenségig (míg valljuk be a magyar emberek többségére ez sajnos igaz), hanem elég keményen tanulnak, hogy minél előbb dolgozni tudjanak.

A vizsgák értékelése náluk nem jegyek, hanem színek alapján történik: a sárga azt jelenti, hogy még elég sok mindent kéne tanulnia, a zöld pedig hogy kiválóan vizsgázott.

Amikor a mi tanárainkkal beszéltünk erről a fajta iskolai rendszerről ők azt mondták, hogy hiányolnák a személyes kontaktust és szerintük nekik hiányozna a pedagógus és a diák közti kapcsolat. (Ezt a kijelentésüket mi nagyra értékeltük, nagyon jól esett, hogy nincs is annyira elégük belőlünk. ☺)

Ezek lennének mi☺
(Az iskola ebédlőjében)

Szakmai szemmel....

Körbevezettek minket egy fogászati laboratóriumban (mivel a csoportban voltak fogászati asszisztensek is) ahol a fogsorokat és a fogpótlásokat készítették. Elképesztően modern technikával dolgoztak ott. Egy-egy beszélgetésből kivéve ezek az eljárások nálunk Magyarországon a nagyon-nagyon drága kategóriába tartoznak és nincsenek is mindenhol ilyen modern gépek, inkább az ellenkezője figyelhető meg még itthon. Délután a leeuwardeni kórházba látogattunk el, ahol körbevezettek minket és elmagyarázták az ottani egészségügyi rendszert.

Ez a váró volt.

Hihetetlen „kirándulás” volt. Egész végig csak hüledeztünk és nem hittünk a szemünknek. Hogy miért is nem???? Elég nehéz így elmondani mit is láttunk, de mintha nem is egy kórházban sétálnánk, hanem egy 5 csillagos szállodában. A legmodernebb berendezés, minden gyönyörűen tiszta, a kórház berendezésének és az egyes osztályoknak külön stílusa van, nem pedig csak az a hideg ronda koszos csempe, mint nálunk. A stílus az egyértelműen az ikeás stílusra emlékeztetett a rengeteg színnel.

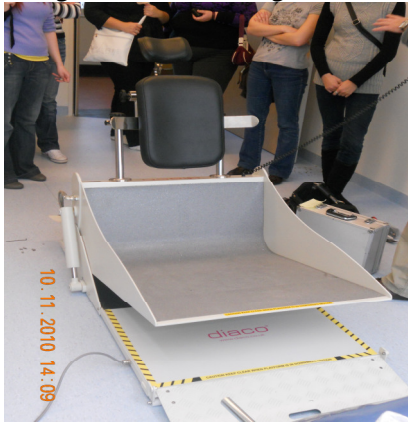

Az újszülött osztály folyosója

A kis kék ledek, amiket látni lehet óránként változtak más színűre, ezzel is feldobva az osztály hangulatát.

A legalsó szinten fodrászat, ajándékbolt, kávézó, ruhabolt, drogéria, zöldséges található.

Mi igazából két részleget néztünk meg, a fogászati- és a gyermekosztályokat.

A fogászat hihetetlen jól volt felszerelve, éppen akkor, amikor mentünk szerelték és rendezték be egy szobát a kerekesebb emberek számára. Itt nem kell kivenni a páciens, hanem begurul ebbe a szerkezetbe és a székkal együtt tudja dönteni, forgatni, mozgatni a páciens az orvos.

Az újszülött osztályra sajnos nem tudtunk bemenni, de a gyermekosztályon járva a következőket láthattuk:

- Minden ágyhoz tv van, a tv-hez pedig saját fülhallgatót kapnak a gyerekek, hogy ne zavarják egymást.
- Mindenkinek van szekrénye, ami zárható.
- Minden szobához saját fürdőszoba tartozik wc-vel és zuhanyzóval.
- A szobákban mindenhol mesefigurák találhatóak, minden színes és vidám. A jellegzetes itthon megszokott kórházzsagnak nyoma sincs.
- A szülőknek, ha nem tudnak hol aludni, van egy-két szoba erre kialakítva.
- Minden szobában a lehető legmodernebb egészségügyi felszerelés található.
- Több defibrillátor van az osztályokon.
- Itt egy nővérré maximum 3-4 gyerek jut -(nálunk 10-12 beteg/1nővér).

- A gyerekek számolnak maximum 10-ig és ők döntenek el, hányra adja be a nővér az injekciót.:
- Van egy plüssmacijuk, azon mutatják be milyen beavatkozást, vizsgálatot fognak csinálni rajtuk.
- A koraszülött osztályon minden egyes inkubátor fölött kamera található, aminek a segítségével (ha a szülő hazamegy pihenni vagy fürödni) bármikor felmehet az internetre és egy kóddal meg tudja nézni a gyermekét.

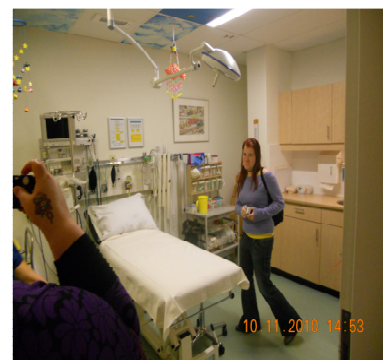
Persze volt olyan is, amit furcsálltunk. Pl.: a koraszülött osztályra utcai cipőben mennek be a látogatók és nem használnak sem köpenyt, sem lábzsákot. Ez teljes mértékben eltér a magyar protokolltól mivel nálunk kötelező a köpeny, a lábzsák, és a fertőtlenítő kézmosás (náluk csak a kézfertőtlenítő használata kötelező).

Nővérpult csecsemőosztály

Fürdőszoba

Shocktalanító

A legnagyobb különbség a magyar és az ottani rendszer között a PÉNZ, és talán a mentalitás és a munkakedv. A holland nővérek fizetése tízszeres a miénkhez képest és a munkarendjük is sokkal ritkább. Rengeteg olyan trükk, praktika van, ami nem kerül viszont pénzbe, de mégis hiányzik itthonról -talán ezeket a dolgokat hamarosan nálunk is átveszik a nővérek.

Gyakorlat...

Én a szakmai gyakorlatomat bölcsődében töltöttem.

Rengeteg különbség van a hazai és a hollandiai bölcsődei rendszer között. Míg nálunk egész napra szólnak a bölcsődei tevékenységek addig nálunk ez pár órás időtartamot foglal magában. A délelőtti foglalkozásra fél 9 kor érkeznek a gyerekek és 11:15-kor van vége az első csoport foglalkozásainak.

A második csoport 13:15-kor kezdődik és 15:45-ig tart. Az első nagy különbség, hogy nálunk a bölcsődékben kötelező a váltó cipő néhány helyen a váltó nadrág is, ezt azért tartják fontosnak, hogy amiben a gyerkőc mászkál az utcán ne abban mászkáljon a szobában, ahol csúszni-mászni fog. Ez egy higiénés intézkedés, megelőzés. Hollandiában nagyon sok a csapadék így én sem tartottam a legmegfelelőbbnek hogy a saras cipővel mászkálnak a szőnyegeken és a mászóka játékokat is összekoszolták.

Amikor megérkeznek, szabad játéktevékenységet végeznek a gyerekek: puzzle-öznek, babáznak, csúszdázna, jelmezbe öltöznek. Olyan 9 óra felé elkezdődnek a manuális foglalkozások. Itt a gondozónő által előre kivágott formákra festenek, ragasztanak, rajzolnak a gyerekek. Míg ezt minden gyerek befejezni addig a többieknek szintén szabad játéktevékenység van.

Aztán a gondozónő bekapcsolja a CD lejátszót és gyermekzene hallgatás közben elpakolnak a szobában, természetesen a gondozónő is segít nekik és nem kényszeríti a gyereket a rendrakásra, csak megkéri, de a gyerekek általában látják egymástól hogy pakolnak, így ők is utánozzák.

Ezután egy asztalhoz ülnek, közösen énekelnek az alatt az idő alatt, amíg a gondozónő vagy az asszisztens gyümölcsöt pucol és aprít egy tálba. Ez a gyümölcs általában alma, körte, mandarin, banán, de ez az időnytől függ. Ilyenkor történik annak az üdítőnek (általában a gyümölcslének) az elfogyasztása, amit otthonról hoznak a gyerekek. Ez általában 2 dl. Ez után történik a gyümölcsök elfogyasztása. Meghökkenítő volt látni, amikor leültetik őket enni, nem mossák meg a gyerekek kezét pedig a hámozott, feldarabolt gyümölcsöt kézzel eszik meg.

Étkezés után is körbemegy a gondozónő és nyom egy kevés adag kézfertőtlenítőt a kezükbe. De szerintem a probléma az, hogy egy 3 éves gyereknek fogalma sincs az alapvető kézmosó mozdulatokról. A szobatisztasági kérdésben is vannak problémák, a 2 és fél 3 éves korosztály 60 százaléka nem volt szobatiszta.

Miután a gyerekek elfogyasztották a gyümölcsöt, mesét olvas nekik a gondozónő, ha van esetleg még egy kis idő, akkor közösen énekelnek (mostanában mikulás énekeket énekeltek), majd a szülők jönnek értük.

Kulturális programok...

Rotterdam

Az iskola szervezett egy rotterdami kirándulást melyre minket is elvittek. Elsőként a Bodies kiállítást néztük meg.

Nagyon érdekes volt, sokban hasonlított a magyarországi kiállításhoz, de nagyon sok új kiállított „tárgy” is volt ott.

A kiállítás után elmentünk sétahajózni. Megnéztük Európa legnagyobb kikötőjét. Bámulatos volt olvasni a konténerek oldalán melyik országból érkezett, rengeteg országot olvastunk Kínától Ausztráliáig, Amerika, Spanyolország.....

A szabadidős programon négyen felmentünk az Euromastra☺

Ez lennék én Hollandia tetején☺

Voltunk közös szervezésben Amelandon is. ☺ Ez egy picike sziget, mely Nyugat-Frieslanden található, és az úgynevezett Watt-szigetekhez tartozik. Ameland mintegy 28 km hosszú és a legszelesebb pontja kb. 4 km széles. Ameland a római korban is lakott volt, az első írásos emlékek a 8. századba nyúlnak vissza.

Az egész csapat és háttérben a tenger

Hihetetlen volt ez a 4 hét az életemben. Sohasem fogom elfelejteni, nagyon jók voltak a programok, a kinti szervezőtanárainkra mindig számíthattunk, bármiről volt szó (itt különösen Egbertnek jár az érdem, mert rengeteg időt töltött velünk és foglalkozott azzal, hogy minden simán menjen, és hogy jól érezzünk magunkat). Úgy érzem nagyon sokat tanultam kint.

Készítette: Wagner Andrea Lilla
Csecsemő- és gyermekápoló tanuló

2010.12.12.